

Askøy Kommune
v/ Jørn-Andre Norstrand
5323 KLEPPESTØ

Deres ref

Vår ref
12/5939-

Dato
23.01.2013

Om klage på gebyr etter matrikkelloven

Miljøverndepartementet viser til din e-post 19. desember 2012 der du spør om klagerett på illeggelse av gebyr for oppmålingsforretning.

Det er klagerett på kommunens vedtak om fastsetting av gebyr, jf. matrikkelloven § 46 første ledd bokstav k. Klageretten gjelder i utgangspunktet også når kommunen tar gebyr for oppmålingsforretning etter regulativ fastsatt av kommunestyret.

Klageretten etter § 46 er ikke begrenset til enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand, men omfatter alle typer vedtak som er regnet opp i matrikkelloven § 46 første ledd bokstav a til m, uavhengig av om disse er å regne som enkeltvedtak etter forvaltningsloven eller ikke, jf. merknaden til § 46 første ledd i Ot. prp. nr. 70 (2004-2005).

Selv om klageretten er utvidet til å omfatte avgjørelser som ikke er enkeltvedtak etter forvaltningsloven, legger vi til grunn at det må foreligge en selvstendig avgjørelse. Utsending av faktura der beløpets størrelse går entydig fram av forskrift eller gyldig kommunalt regulativ, vil ikke være en slik selvstendig avgjørelse. I slike tilfeller vil det således ikke være klagerett på størrelsen av gebyret. Vi finner støtte for en slik tolkning i merknad til § 46 første ledd bokstav k i Ot. prp. nr. 57 (2006-2007) der det står følgende:

«bokstav k gir klagerett på fastsetjing av gebyr for oppmålingsforretning og anna arbeid etter lova. I saker som ikkje inneheld ei oppmålingsforretning, og der det ikkje blir fastset noko særskilt gebyr i den konkrete saka, men gebyret i staden går eintydig fram av forskrift eller gyldig kommunalt regulativ, vil det ikkje vere klagerett på storleiken av gebyret.»

Ordlyden i merknaden må vel forstås slik at det i utgangspunktet *alltid* er ment å være klagerett på fastsetting av gebyr i sak som omfatter en oppmålingsforretning. Det kan synes som om departementet la til grunn at fastsetting av gebyr i slike saker alltid vil ha en viss grad av selvstendighet også når kommunen opererer med gebyrregulativ med faste satser.

Merknaden til § 32 i Ot. prp. nr. 57 (2006-2007) kan være til støtte for en slik tolkning. Der er det nevnt et eksempel på at mekanisk utregning av gebyr basert på arealstørrelse kan være ugyldig, jf. Rt-2004 s. 1603. Selv om eksempelet gjaldt et meget stort gebyr, peker eksempelet på at både forretningens art og gebyrregulativets utforming spiller inn når et spørsmål om ugyldighet skal avgjøres.

Vi ser likevel ikke bort i fra at noen typer oppmålingsforretninger er så like fra tilfelle til tilfelle, for eksempel kontorforretning uten oppmøte i marka, at det vil være mulig å operere med faste satser i gebyrregulativet på en måte som gjør at utsending av faktura i slike saker ikke vil være en selvstendig avgjørelse.

Med hilsen

Kari Strande (e.f.)
avdelingsdirektør

Dag Høgvard
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi:
Kartverket
Fylkesmannen i Hordaland